

DO IDEAŁU M. I.

MYŚLI
O. MAKSYMILIANA M-A
KOLBE

Zebrał Elfi

— NIEPOKALANÓW 1946 —

POZWALAM DRUKOWAĆ

O. Witalis Jaśkiewicz
gwardian

Niepokalanów, 8. 9. 1945

NA PRAWACH RĘKOPISU

Drukarnia MILICJI NIEPOKALANEJ, Niepokalanów – U-470

NIEPOKALANA – WSZECHPOŚREDNICZKA ŁASK

„Rozkazuję wszystkim Braciom moim, którzy są teraz i będą w przyszłości, wielbić Matkę Boga zawsze i czcić Ją na wszystkich drogach wszystkimi sposoby, jak tylko mogą i odnosić się do Niej z największą czcią i poddaniem”.

Słowa św. Ojca Franciszka

PRZEDMOWA

Są w życiu chwile, że od dawna wymarzony przez nas ideał zaczyna jakoś blednąć w naszych oczach i przygasać. Ale to chwile tylko; na ogół, pokochawszy ideał, żyje się nim i dla niego poprzez życie całe. Bo mieć ideał, to znaczy być zawsze młodym w duchu i z nowymi siłami co dzień wytrwale zmierzać do celu. Jak orzeł, dzięki rozpiętości swych skrzydeł wzbija się hen w słoneczny lazur nieba, tak i człowiek mający w życiu ideał, wznosi się myślami ponad zwykłą szarą rzyzną rzeczy przemijających, sięgając tam, gdzie oko fizyczne nie sięga.

W r. 1928 zetknąwszy się po raz pierwszy z O. Maksymilianem, tak byłem uderzony jego nadziemskim urokiem, że o mało nie wyrwał mi się z duszy okrzyk: „Takiego człowieka nigdy jeszcze w życiu nie widziałem”. Ale też i dla nas wszystkich w Niepokalanowie osoba Ojca Maksymiliana jest droga. Dlaczego?

– Bo on umiłował Niepokalaną i wskazał nam Ją jako Ideał, dla którego w życiu pracować, cierpieć i umrzeć warto.

Ideał jednak, by nie przygasał, lecz owszem stawał się coraz żywotniejszy w życiu praktycznym, musi być odkarmiany z dnia na dzień.

W tym celu wybraliśmy zdania, jakby iskry z pism O. Maksymiliana, które oby za każdym razem, kiedy je czytać będziemy, rodziły w nas nowe, zwycięskie myśli na horyzontach M. I. i zapalały do czynu.

w.

Niepokalanów, w dniu Pośredniczki wszystkich
łask – 1944 r.

NA WSTĘPIE

Jak czytać?

Gdy przystępujesz do czytania o Niepokalanej, nie zapominaj, że wchodzisz wtedy w kontakt z istotą żywą, kochającą cię, czystą, bez żadnej skazy.

Pamiętaj, że słowa, które czytasz, nie są w stanie wyrazić kim Ona jest, bo to słowa ludzkie, zaczerpnięte z pojęć ziemskich; słowa przedstawiające wszystko na sposób ludzki, gdy tymczasem Niepokalana – to istota całkowicie Boża, stąd poniekąd o całą nieskończoność wyższa od tego wszystkiego, co cię otacza. Ona sama objawiać się tobie będzie przez wyczytane zdania, i podawać ci myśli, przekonania, uczucia, których sam autor mógł się nawet nie domyślić. Wreszcie uważaj, że czym czystsze będziesz miał sumienie, czym częściej będziesz je obmywał pokutą, tym pojęcia twoje o Niej bardziej będą zbliżone do prawdy.

Uznaj też szczerze, że sam bez Jej pomocy nie zdołasz nic począć w sprawie poznania Jej i co za tym

idzie, i ukochania. Że to Ona sama musi cię coraz bardziej oświecać i serce twe miłością ku sobie pociągać. Stąd też pamiętaj, że cały owoc czytania zależy od modlitwy do Niej.

Nie rozpoczynaj więc czytania, zanim się do Niej nie pomodlisz. Nie staraj się dużo przeczytać, ale raczej przeplataj czytanie wznoszeniem swego serca ku Niej, zwłaszcza gdy różne uczucia budzą się w twym sercu. Kiedy zaś czytanie ukończysz, Jej powierz sprawę wydawania coraz piękniejszego owocu.

...Dobłą jest i wiele praktycznych wskazówek nasuwa każdemu książka: „Ku większej miłości Niepokalanej”, czytana nie dlatego, by dużo przeczytać z ciekawości, ale raczej mało a dobrze.

To, cośmy przeczytali, należy wprowadzić w życie.

Myśli w niej są tak piękne i wiele, nawet bardzo wiele nasuwają refleksyj, co razem stwarza dziwnie miły spokój i kieruje umysł do częstszego odnawiania dobrej intencji, kierowanej do Niepokalanej.

Wystarczy chociaż pięć minut dziennie poświęcić na to czytanie, ale tak stanowczo, i żadnego dnia nie opuszczać tych kilku minut.

I to będzie zapewnieniem postępu w doskonałości.

Będzie to również zdrowym pokarmem dla dusz naszych, bo doda polotu we wzbijaniu się do szczytów upragnionej dla nas świętości i coraz ściślejszego jednoczenia się z Niepokalaną.

O. Maksymilian M-a Kolbe

I

KIM JEST NIEPOKALANA

1. Kim jesteś, o Pani?

Kim jesteś, o Niepokalana?

Nie mogę zgłębić, co to jest być stworzeniem Bożym...

Już przechodzi me siły zrozumieć, co znaczy być przybranym dzieckiem Bożym...

A Ty, o Niepokalana, kim jesteś?

– Nie tylko stworzeniem, nie tylko dzieckiem przybranym, ale Matką Bożą, i to nie przybraną tylko Matką, ale rzeczywistą, Bożą Matką.

I to jest nie tylko przypuszczenie, prawdopodobieństwo, ale pewność, pewność zupełna, dogmat wiary.

2. Kim jesteś, o Niepokalane Poczęcie?

Nie Bogiem, bo ten zaczęcia nie ma, nie aniołem stworzonym bezpośrednio z niczego, nie Adamem, ulepionym z mułu ziemi, nie Ewą wziętą z Adama. Ani też wcielonym Słowem, które od wieków już istniało i raczej poczętym niż poczęciem jest. Dzieci Ewy przed

poczęciem nie istniały, więc bardziej poczęciem nazywać się mogą, lecz i od nich wszystkich Ty się różnisz, bo są to poczęcia pokalane grzechem pierworodnym, a Tyś jedna jedyna poczęcie niepokalane.

3. Niepokalana... Szczyt doskonałości stworzenia, Boża Matka, najbardziej ubóstwiona ze stworzeń.

Celem stworzenia, celem człowieka, to coraz większe upodobnienie do Stwórcy, coraz doskonalsze ubóstwienie. „Bóg staje się człowiekiem, żeby człowiek stał się Bogiem” – mówi święty Augustyn.

Naśladujemy ludzi dobrych, cnotliwych, świętych, ale żaden z nich nie jest bez niedoskonałości; tylko Ona, Niepokalana od pierwszej chwili swego istnienia, nie zna żadnego, chociażby najlżejszego upadku. Ją więc naśladować, zbliżyć się do Niej, stać się Jej, stać się Nią – oto szczyt doskonałości człowieka.

4. Nazywamy Ją Matką, ale matka ziemską nie jest wolna od ułomności, stąd też ustawy ludzkie zawierają miejsce o prawach dzieci wobec rodziców; tymczasem ta Matka – to Matka bez skazy, niepokalana, i jakiegokolwiek zastrzeżenie ze strony dziecka sprawiłoby Jej niewymowną przykrość i krzywdę, gdyż zawierałoby przypuszczenie, że nie jest niemożliwy w Niej choćby cień skazy. Owszem, Jej oddane dziecię pragnie, by Ona je używała i zużywała, pragnie się dla Niej wyniszczyć.

Nazywamy **Panią**, ale pojęcie to oddala od serca matczynego.

Zowiemy **Królową**, lecz i tu trzeba by dodać, że to Królowa serc, Królowa miłości. Jej prawo – to miłość, Jej potęga – to miłość matczyna.

Te i podobne wyjaśnienia jednak, chociażby wnoszone bez końca, nie powiedzą jeszcze ani w części tego, co odczuwa dusza Jej miłością trawiona.

Ona doświadcza na sobie, że Niepokalana staje się coraz bardziej jej pod każdym względem i zdaje sobie sprawę, że to dopiero początki poznania Jej i pokochania.

Bezpośrednio z Jej serca więcej zaczerpniesz wiedzy o Niej i bardziej się Jej miłością rozpalisz, niż ze wszystkich słów ludzkich, razem wziętych.

5. Niepokalana...

Słowa ludzkie nie są w stanie opowiedzieć, kim jest Ta, co stała się prawdziwą Matką Boga. Sama z siebie jest wprawdzie tylko stworzeniem, ale z Boga jest istotą tak wzniosłą, że trzeba by pojąć, kim jest Bóg, by zrozumieć, kim jest Boża Matka.

I jest Ona prawdziwą Matką Boga. To dogmat wiary. Matka nie zowie się i nie jest matką części dziecka, ani ojciec nie jest ojcem części, ale i ojciec i matka są rodzicami całego dziecka. Tak i Matka Najświętsza zowie

się i jest Matką całego Jezusa, Boga-Człowieka, a więc i Matką Bożą. Chociaż godność Macierzyństwa Bożego stanowiła główną rację wszystkich Jej przywilejów, to jednak pierwszą łaską, jaką otrzymała od Boga – to Jej Niepokalane Poczęcie, wolność od wszelkiej zma-zy, nawet pierwородnego grzechu od pierwszej chwili istnienia.

I miłym Jej bardzo musi być ten przywilej, jeżeli sama nazywa się w Lourdes: „Ja jestem Niepokalane Poczęcie”.

I nie mówi tu: „Jestem niepokalanie Poczęta”, ale: „Niepokalane Poczęcie”, stąd wynika, że Ona to Niepokalaność sama. Poczęcie wprowadzie, bo w czasie poczyną się Jej istnienie, ale „Niepokalane Poczęcie”.

6. Niepokalana w Lourdes nie zowie się niepokalanie Poczęta, ale, jak opowiada sama święta Bernardeta: „Pani stała wówczas nad krzewem dzikiej róży w takiej samej pozie, w jakiej ukazuje się na Cudownym Medaliku. Na moje trzecie pytanie twarz Jej nabrała poważnego wyrazu, a zarazem głębokiej pokory... Składając dłonie jak do modlitwy, uniosła je w górę na wysokość piersi... spojrzała w niebo... po czym powoli rozkładając ręce i pochylając się ku mnie, rzekła głosem, w którym wyczuwało się lekkie drżenie: „Que soy er

Immaculada Conce- psion!” – „Jam jest Niepokalane Poczęcie”.

7. ...I rzeczywiście nikomu innemu, jak tylko Jej ta nazwa przysługuje. Bóg, wyjawiając imię Mojżeszowi, powiedział: „Jam jest, którym jest”, bo Bóg jest od wieków, na wieki jest, zawsze jest. Istotą Jego to istnienie bez żadnych granic i w trwaniu, i pod jakimkolwiek względem. Wszystko inne poza Bogiem nie jest istnieniem, ale ma istnienie, otrzymało je. Stąd i Niepokalana zaczęła istnieć w czasie.

8. „Niepokalane Poczęcie” nie oznacza, jak to myślą niektórzy, jakoby Najświętsza Panna nie miała ojca na ziemi. Wyszła Ona, jak wszystkie inne dzieci tej ziemi z łona rodziny i miała prawdziwego ojca i matkę.

Zowie się Poczęta; więc to nie Bóg, który nie ma początku, ani anioł stworzony bezpośrednio przez Boga, ani rodzice pierwsi, którzy nie przez poczęcie zaczęli swe istnienie.

Nazywa się nawet Poczęcie nie tak, jak Jezus, który, chociaż poczęty, to jednak jako Bóg istnieje odwiecznie.

Ale Poczęcie Niepokalane.

Tym różni się Ona od wszystkich innych dzieci Adama.

Tak więc nazwa: Niepokalane Poczęcie Jej i Jej tylko przysługuje.

9. Niepokalana Matką naszą i... Boga. Gdzież więc Jej miejsce, a tym samym i nasze, Jej rzeczy, własności – Jej? Przecież Ona naszą duszę przenika i kieruje wszechwładnie jej władzami. My naprawdę Jej. Więc zawsze, wszędzie z Nią... Ale co o sobie mamy myśleć! Zniknijmy w Niej. Niech Ona sama pozostanie, a my w Niej, częścią Jej. Czyż wolno stworzeniom nędznym, jak my, tak bredzić? A jednak to prawda, rzeczywistość. Kiedyż jednak każda dusza na całym globie ziemskim aż do skończenia świata będzie tak Jej... M.I. M.I. M.I.

10. Matka Boża nie powiedziała w Lourdes Bernardecie: „Jam jest niepokalanie Poczęta”, lecz – „Jam jest Niepokalane Poczęcie”.

Biały i białość – to różnica.

11. Ta prawda, że Matka Boża nie zaznała skazy grzechu pierworodnego od pierwszej chwili swego istnienia, była na ogół znana wszystkim wiernym od początku Kościoła i zawierała się w pojęciu, że Matka Najświętsza była najczystsza, czystsza od aniołów, bez najmniejszego grzechu itd.

12. Ojciec nasz w niebie to pierwszy początek i ostateczny cel wszystkiego. Język ludzki i umysł człowieka nieudolnie, zapożyczając pojęcia swe od otoczenia, stara się o Boga myśleć i mówić. Niedoskonałe to pojęcia, ale jednak prawdziwe. Wiemy z objawienia Bożego,

że od wieków na wieki Ojciec rodzi Syna, a Duch od Ojca i Syna pochodzi. To życie Trójcy Przenajświętszej w niezliczonych różnorodnych echach rozbrzmiewa w stworzeniach wyszłych z rąk Boga, w Trójcy Świętej jedyne, jako Jego mniej lub więcej oddalone podobieństwa. Ogólna zasada, że każdy skutek jest podobny do przyczyny, i tu ma całkowicie zastosowanie i tym ściślejsze jeszcze, że Bóg z niczego stwarza; cokolwiek więc jest w stworzeniu, to wszystko jest Jego dziełem.

Od Ojca przez Syna i Ducha zstępuje każdy akt miłości Boga, stwarzający, utrzymujący w istnieniu, dający życie i jego rozwój tak w porządku natury, jak i w porządku łaski. Tak Bóg darzy miłością swe niezliczone podobieństwa skończone; i nie inną drogą, jak przez Ducha i Syna wstępuje do Ojca reakcją miłości stworzenia. Nie zawsze dzieje się to świadomie, ale zawsze prawdziwie. Nie kto inny, jak ten sam Bóg jest twórcą aktu miłości u stworzeń, ale jeżeli to stworzenie posiada wolną wolę, akt ten nie dzieje się bez Jego przyzwolenia.

Szczytem miłości stworzenia, wracającej do Boga, to Niepokalana. Istota bez zmyły grzechu, cała piękna, cała Boża. Ani na moment wola Jej nie odchyliła się od woli Boga.

13. Niepokalana jest kimś tak wzniosłym, tak bliskim Trójcy Przenajświętszej, że jeden z Ojców św. nie waha się Jej nazwać „**complementum Sanctissimae Trinitatis**” to jest „dopełnieniem Trójcy Przenajświętszej”. Nic więc dziwnego, że rozum ludzki skończony gubi się, gdy Jej tajemnicy docieka, a zarozumiała głowa głupieje jeszcze bardziej. Niechby o tych rzeczach wiedzieli wszyscy w Niepokalanowie.

14. Najważniejsze dzieło w ludzkości, to jest wydanie na świat i wychowanie Pana Jezusa, powierzył Pan Bóg Matce Najświętszej. Czyż więc może być porównanie Matki Najświętszej z innymi świętymi? Nie ma porównania.

15. Z Macierzyństwa Bożego wypływają wszystkie łaski udzielone Najświętszej Maryi Pannie. Pierwsza z nich to Niepokalane Poczęcie. Musi być Jej bardzo miły ten przywilej, jeżeli sama zechciała się nazwać w Lourdes: „Jam jest Niepokalane Poczęcie”.

Tym też drogim sercu Imieniem pragniemy Ją nazywać.

16. By zrozumieć dokładniej, kim jest Niepokalana, trzeba koniecznie uznać całą swoją nicość, zdobyć się na pokorną modlitwę, by uzyskać łaskę poznania Jej i starać się samemu doświadczyć na sobie Jej dobroci i potęgi.

17. Dlaczego my kochamy Niepokalaną i oddajemy się Jej całkowicie?

Nie dlatego, kim Ona jest sama w sobie, ale dlatego, że jest Bożą.

18. Najszczytniejszym stworzeniem wśród stworzeń jest człowiek, a znów spośród ludzi – Niepokalana. Ona jest najdoskonalszym stworzeniem bez najmniejszego grzechu, niepokalana.

19. Niepokalana jest uosobieniem miłosierdzia Bożego. Dlatego, kto występuje przeciwko Niej, odsuwa od siebie to miłosierdzie i ściąga na siebie Bożą sprawiedliwość.

20. Małe dziecko, które oddala się od matki i nie ssie jej piersi – zginie z głodu. Tak samo zginie z głodu duchowego ten, co od Matki Najświętszej się oddala.

21. Nasz Wódz – to Niepokalana, Ucieczka grzeszników, ale też i – Pogromczyni węża piekielnego.

22. Wszystko, co stworzone, to i ograniczone i rozwija się coraz bardziej z czasem, a Ona (Niepokalana) dotyka nieskończoności.

23. Jeżeli czią otacza się matkę człowieka sławnego, dobroczyńcy ludzkości, jakąż czią powinniśmy otaczać Matkę Syna Bożego!...

24. Jeżeli matka władcy wiele może u swego syna, to ileż może Matka Człowieka-Boga!...

25. Każda łaska to nowy dowód potęgi i dobroci Niepokalanej. A więc jest Ona Tą prawdziwie, za jaką Ją mamy...

26. Nie ma nic takiego, czego by przez Niepokalaną człowiek **przemóc** nie potrafił.

27. Maria nam wszystkim Matką najczulszą i do-
tąd była, i teraz jest, i zawsze będzie: i w życiu, i przy
śmierci, i w wieczności także. Tę prawdę przypominaj-
my sobie często, a zwłaszcza w trudnościach zewnętrz-
nych i w tych cięższych jeszcze wewnętrznych.

II

POŚREDNICZKA WSZYSTKICH ŁASK

1. Niezawodną i niezbitą jest rzeczą w Kościele kato-
lickim, choć to nie jest ogłoszone jako dogmat, że Mat-
ka Boża jest Pośredniczką wszelkich łask. Prawda ta
była już znana w pierwszych wiekach chrześcijaństwa.

...Działalność Milicji Niepokalanej i „Rycerza” opie-
ra się właśnie na tej prawdzie, że Niepokalana jest Po-
średniczką łask wszystkich. Gdyby tak nie było, nielo-
giczną byłaby cała nasza działalność M. I.

2. Duch Święty nie działa, jak tylko przez Niepoka-
laną, Swą Oblubienicę. Stąd Ona Pośredniczką wszyst-
kich łask Ducha Przenajświętszego...

SPIS RZECZY

z uwzględnieniem źródeł

Motto	7
Przedmowa	9
Na wstępie	11

Część pierwsza

NIEPOKALANA

Kim jest Niepokalana.	19
1-8. Mt. ks. (Materiał na książkę)	
9. L. z Japonii do N-wa, 27. 10. 1932.	
10. Konf. „Co nas tak łączy?“, 24. 6. 1936.	
11. Mt. ks.	
12. Mt. ks.	
13. L. z Japonii do N-wa, 28. 7. 1935.	
14. „Siły Niepokalanej czy siły Boże“, konf.	
15. Mt. ks.	
16. Mt. ks.	
17. Przez Niepokalaną, konf. 24. 4. 1938.	
18. Życie Trójcy Przenajśw. a Niepokalana, konf. 27. 6. 1936.	
19. Okruchy, które nie giną.	
20. Pewny i jedyny warunek wykonania Ślubów, konf. 2. 8. 1938.	
21. Nasza potęga, R. N. październik 1926.	
22. L. z Japonii do N-wa, 11. 1934.	
23. A Słowo Ciałem się stało, R. N. kwiecień 1934.	
24. A Słowo Ciałem się stało, R. N. kwiecień 1934.	
25. L. z Japonii do N-wa, 8. 2. 1934.	
26. A Słowo Ciałem się stało, R. N. kwiecień 1934.	
27. L. z Zakopanego do N-wa, 11. 10. 1937.	
Pośredniczka wszystkich łask.	28
1. O Pośrednicze wszystkich łask, konf. 31. 5. 1938.	
2 L. z Japonii do N-wa, 28. 7. 1935.	

3. L. z Japonii do N-wa, 10. 11. 1934.
4. Modlitwa przede wszystkim, konf. luty 1938.
5. Mt. ks.
6. Mt. ks.
7. Mt. ks.
8. L. z Japonii do N-wa, 10. 10. 1935.
9. O co walczy N-ów, konf. czerwiec 1935.
10. L. do O. Prow., 6. 6. 1931.
11. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1935.
12. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1935.
13. Mt. ks.
14. Niepokalana w życiu naszym, R. N. 9. 1936.
15. L. do Br. Salezego, 28. 12. 1934.
16. „Maria”, konf. 26. 6. 1938.
17. Nie wierzcie im, konf.
18. Przez Niepokalaną, konf. 5. 7. 1936.
- Wola Niepokalanej.** **34**
 1. Na szczyty z Niepokalaną, konf. 29. 5. 1933.
 2. L. z Japonii do N-wa, 18. 4. 1934.
 3. Zła wola, konf.
 4. Kto robi dużo, konf. 18. 4. 1937.
 5. Rzuty o woli Niepokalanej, konf.
 6. Na pożegnanie, konf. sierpień 1933.
 7. Mimochoodem.
- Nasz ideał.** **35**
 1. Mt. ks.
 2. Okruchy, które nie giną.
 3. Istota naszej pracy, konf. maj 1939.
 4. Idealne narzędzie Niepokalanej, konf. 6. 11. 1938.
 5. Na pożegnanie, konf. sierpień 1933.
 6. Walka o ideał, konf. 20. 3. 1938.
- Ufność.** **36**
 1. Przeciwno zniechęceniu, konf. 19. 3. 1938.
 2. Więcej rozwagi, R. N. listopad 1925.

3. Okruchy, które nie giną.
4. L. z Zakopanego do N-wa, 14. 10. 1937
5. 8-my grudnia, R. N. 12. 1924.
6. Mimoschodem.

Oddanie się Niepokalanej. 38

1. Co nas tak łączy, konf. 24. 6. 1936.
2. Mt. ks.
3. Przez Niepokalaną, konf. 5. 7. 1936.
4. L. z Japonii do N-wa 10. 10. 1935.
5. Ulotka o M. I.
6. Na wzór Apostołów, konf. 5. 6. 1938.
7. „Zbliżajmy się do Niej”, konf.
8. Przez Niepokalaną, konf. 5. 7. 1936.
9. Okruchy, które nie giną.
11. L. z Japonii do N-wa, 3. 1. 1931.
12. Z pogadanki w administracji M I., 10. 7. 1936.
13. L. z Japonii do N-wa, 10. 11. 1934.
14. Niepokalana w życiu naszym, R. N. wrzesień 1936.
15. Niepokalana w życiu naszym, R. N. wrzesień 1936.
16. L. z Japonii do N-wa, 10. 10. 1935.
17. L. do O. Floriana Koziury, 16. 4. 1931.
18. „Militia Immaculatae”, ref. 1925.
- 19.
- 20 Okruchy, które nie giną.
21. L. z Japonii do N-wa, 20. 1. 1934.
22. L. z Japonii do N-wa, 10. 10. 1935.
23. L. do O. Justyna Nazima, 17. 10. 1940.
24. Co to będzie, konf. 2. 10. 1935.
25. Idealne narzędzie Niepokalanej, konf. 6. 11. 1938.
26. L. z Japonii do N-wa, 1. 11. 1934.
27. Gdzie Niepokalana przeznaczy, konf. 3. 5. 1937.
28. Własność i narzędzie Niepokalanej, konf. 24. 6. 1936.
29. Okruchy, które nie giną.
30. Nasza wojna, „Echo N-wa”.

31. L. z Japonii do N-wa, listopad 1934.	
32. L. z Japonii do N-wa, 28. 7. 1935.	
Miłość	46
1. Na akademii ku czci Serca Jezusowego, przemówienie 28. 6. 1936.	
2. L. z Japonii do N-wa, 30. 10. 1935.	
3. Okruchy, które nie giną.	
4. L. z Japonii do N-wa, 27. 10. 1932.	
5. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf., 2. 8. 1938.	
6. Okruchy, które nie giną.	
7. Wśród różnych etapów życia zakonnego, konf.	
8. Wśród różnych etapów życia zakonnego, konf.	
9. Kosztem własnym, konf. 15. 2. 1938.	
10. Życ miłością Niepokalanej, konf. 18. 7. 1937.	
11. L. z Japonii do N-wa, 27. 10. 1932.	
Uroczystość Niepokalanego Poczucia	49
1. Idealne narzędzie Niepokalanej, konf. 6. 11. 1938.	
2. 8 grudnia, R. N. grudzień 1924.	
3. Okruchy, które nie giną.	
Królowa Polski	50
1. Królowa Polski, R. N. maj 1925.	
2. Królowa Polski, R. N. maj 1925	

Część druga

MILICJA NIEPOKALANEJ I NIEPOKALANÓW

Istota i cel M.I.	55
1. Nieco z dziejów M. I., ulotka.	
2. L. z Japonii do N-wa, 18. 4. 1934.	
3. Szczęście i miłość, konf. 13. 2. 1938.	
4. L. do O. Justyna Nazima, 5. 3. 1931.	
5. Mt. ks.	

6. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1935.
7. Okruchy, które nie giną.
8. O Milicji Niepokalanej, R. N. 1924.
9. L. do czytelnika, R. N. 12. 9. 1924.

Forma i duch M. I. 57

1. Militia Immaculatae, ref. 1925.
2. Nieco z dziejów M. I., ulotka.
3. L. do O. Prow., 23. 4. 1931.

Hasło M.I 58

1. Na szczyty z Niepokalaną, konf. 29. 5. 1933.

Istota, cel i charakter Niepokalanowa. 59

1. L. do O. Floriana Koziury, 5. 3. 1931.
2. Na progu dziesięciolecia N-wa, konf. 15. 12. 1936.
3. Po co jestem w N-wie, konf. 13. 5. 1939.
4. Niepokalana w życiu naszym, R. N. wrzesień 1936.
5. L. z Japonii do N-wa, 18. 1. 1931.
6. Mimoходом.
7. L. do O. Floriana Koziury, 9. 12. 1930.
8. Po coś tu przyszedł, konf. 16. 3. 1938.
9. Z pogadanki w administracji M. I. 10. 6. 1936
10. L. do O. Prow., 23. 4. 1931.
11. L. z Japonii do N-wa, listopad 1934.
12. L. do O. Floriana Koziury, 5. 3. 1931.
13. L. z Japonii do N-wa, 11. 6. 1932.
14. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1935,
15. Cel Niepokalanowian, konf. lipiec 1933.
16. O prasie, konf.
17. Sprawozdanie M. S. M., 5. 7. 1936.
18. L. do O. Prow. 23. 4. 1931.
19. Walka o ideał, konf. 20. 3. 1938.
20. Nie wierzcie im, konf.
21. L. do O. Prow., 23. 4. 1931.
22. Mt. ks.

Duch Niepokalanowa	66
1. L. do O. Floriana Koziury, listopad 1933.	
2. L. do O. Prow., 6. 6. 1931.	
3. Cel N-wa Ryc., 1934.	
4. L. do O. Floriana Koziury, 18. 1. 1932.	
5. L. z Japonii do O. Prow., 23. 1. 1933.	
6. L. z Japonii do Br. Salezego, 28. 12. 1934.	
7. L. z Japonii do O. Floriana Koziury, 29. 4. 1931.	
8. Ku pamięci, konf.	
9. L. do O. Floriana Koziury, 29. 4. 1931.	
Fundament Niepokalanowa	68
1. Posłuszeństwo nadprzyrodzone, konf. 13. 8. 1939.	
2. Zjednoczenie z Niepokalaną a rozwój Niepokalanowa, 29. 5. 1937.	
Rozwój idei Niepokalanowa i jego posłannictwo	69
1. Jeszcze o rozwoju N-wa, konf. maj 1938.	
2. Posłuszeństwo nadprzyrodzone, konf. 13. 8. 1939.	
3. L. do O. Alfonsa Kolbe, 2. 11. 1926.	
4. Posłuszeństwo nadprzyrodzone, konf. 13. 8. 1939.	
5. L. do O. Prow., 25. 2. 1933.	
6. L. z Japonii do N-wa, listopad 1934.	
7. Niepokalana w życiu naszym, R. N. wrzesień 1936.	
8. Posłuszeństwo, konf. 13. 8. 1930.	
9. Jeszcze o rozwoju N-wa, konf. maj 1938.	
10. L. z Japonii do N-wa, 10. 11. 1934.	
11. Posłuszeństwo nadprzyrodzone, konf. 13. 8. 1939.	
Dyrektor Centrali M.I.	73
Filozofia niepokalanowian	73
1. Istota naszej pracy, konf. maj 1939.	
2. Okruchy, które nie giną.	
Niepokalanej Rycerz	74
1. Jak myśli i działa rycerz Niepokalanej, R. N. luty 1925.	
2. Mt. ks.	
3. Mt. ks.	

4. L. z Zakopanego do N-wa, 11. 10. 1937.
5. Na progu dziesięciolecia N-wa, konf. 15. 12. 1936.
6. L. z Japonii do N-wa, 10. 11. 1934.
7. Przez trzy etapy życia do Boga, konf. 28. 8. 1939.
8. Istota i duch M. I., art.
9. Mt. ks.
10. Jak myśli i działa rycerz Niepokalanej, R. N. luty 1925.
11. O co walczy N-nów, konf. kwiecień 1937.
12. Grożące niebezpieczeństwo, R. N. 1923.
13. Mt. ks.
14. Okruchy, które nie giną.
15. Dokąd zdążamy. Echo N-wa 30. 4. 1938.
16. Mt. ks.

Cudowny medalik 79

1. Militia Immaculatae, ref. 1920-25.
2. Jak myśli i działa rycerz Niepokalanej, R.N. Luty 1925.

Figurka niepokalanej. 79

1. L. z Zakopanego do N.wa, 11.10.1937
2. Przez Niepokalaną, konf. 15.7.1936

Apostolstwo. 80

1. W Niej i przez Nią, konf. 20. 6. 1937.
2. L. do rozproszonych braci w czasie wojny, 21. 5. 1940.
3. Jak ważny ten jeden gram, konf. 2. 2. 1938.
4. Jak myśli i działa rycerz Niepokalanej, R. N. luty 1925.
5. L. do rozproszonych Braci w czasie wojny, 4. 10. 1940.
6. Na progu dziesięciolecia N-wa, 15. 12. 1936.
7. Przez Niepokalaną do N. Serca Jezusa, R. N. czerwiec 1925.
8. Z ostatniej chwili, R. N. lipiec 1926.
9. L. do rozproszonych Braci w czasie wojny, 21. 5. 1940.
10. Sens życia, konf.
11. L. do O. Prow. 15. 2. 1933.
12. Nie wiercie im, konf.
13. Żyć miłością Niepokalanej, konf. 18. 7. 1937.
14. Okruchy, które nie giną.

15. Mt. ks.
16. Nowa era, R. N. wrzesień 1924.

Misje i Niepokalanowy	84
1. Hasło, konf.	
2. L. z Japonii do N-wa, 10. 11. 1934.	
3. L. do O. Floriana Koziury, 21. 11. 1931.	
4. „Wszystkie herezje Samaś zniszczyła na całym świecie”, R. N. 1923.	
5. L. z Zakopanego do N.wa, 11. 10. 1937.	
6. L. z Japonii do N - wa, 22. 5 1932.	
7. Okruchy, które nie giną.	
8. L. z Japonii do N_wa, 30. 10. 1935.	
9. L. do Misji Katol., październik 1931.	
10. L. z Zakopanego do O. Floriana Koziury, 11. 10. 1937.	
11. L. z Japonii do O. Floriana Koziury, 11. 12. 1930.	
12. Mimochodem.	
13. Hasło.	
14. L. z Japonii do N-wa, 17. 3. 1932.	
15. L. do O. Floriana Koziury, 17. 3. 1932.	
16. L. do O. Floriana Koziury, 15. 1. 1931.	
Imię Maria	88
1. Po imieniu, konf. 4. 7. 1937.	
2. L. z Japonii do N-wa, 22. 5. 1932.	
3. A Słowo Ciałem się stało, R. N. kwiecień 1934.	
4. Maria, konf. 26. 6. 1938.	
5. Duch modlitwy, konf. 4. 7. 1937.	
6 Po imieniu, konf. 4. 7 1937.	

Część trzecia

ŻYCIE ZAKONNE

Śluby zakonne	93
1. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.	

2. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.	
3. Nasze zainteresowania podstawowe, konf. 11. 4. 1938.	
a) Posłuszeństwo	94
1. Okruchy, które nie giną.	
2. Posłuszeństwo święte, konf. marzec 1938.	
3. Duch modlitwy, konf. 4. 7. 1937.	
4. Istota świętości, konf. 23. 6. 1936.	
5. Okruchy, które nie giną.	
6. Okruchy, które nie giną.	
7. Na pożegnanie, konf. sierpień 1933.	
8. L. do O. Alfonsa Kolbe, 21. 4. 1919.	
9. Istota świętości, konf. 23. 6. 1936.	
10. W przypowieściach, konf. 29. 7. 1933.	
11. L. do O. Alfonsa Kolbe, 1920.	
12. L. do O. Alfonsa Kolbe, 21. 4. 1919.	
13. Posłuszeństwo, konf. 19. 9. 1936.	
15. L. do O. Alfonsa Kolbe, 27. 10. 1920.	
14. L. do O. Alfonsa Kolbe, 21. 4. 1919.	
16. L. do O. Alfonsa Kolbe, 8. 12. 1920.	
17. Ze wspomnień, Zagroda Niepokalanej 1932.	
18. L. do Braci rozproszonych w czasie wojny, 4. 10. 1940.	
19. Okruchy, które nie giną.	
20. Ze wspomnień, Zagroda Niepokalanej 1932.	
21. Na pożegnanie, konf. sierpień 1933.	
22. Miłe wspomnienia, konf. 1932.	
23. Na pożegnanie, konf. sierpień 1933.	
24. L. z Japonii do N-wa, 18. 4. 1934.	
25. Posłuszeństwo nadprzyrodzone, konf. 13. 8. 1939.	
26. Przełożeni, konf. 16. 10. 1936.	
27. Bracia przełożeni, konf. 16. 10. 1936.	
28. Coś dla przełożonego, konf.	
b) Ubóstwo	99
1. L. z Japonii do O. Floriana Koziury, 9. 12. 1930.	
c) Czystość	99

1. Będę starał się być bardzo surowy, konf. 13. 4. 1938.
2. Będę starał się być bardzo surowy, konf. 13. 4. 1938.
3. Jej rycerzami być mamy, konf. 7. 1. 1939.

Laska Boża i świętość 100

1. Na pożegnanie, konf. sierpień 1933.
2. By nie było w nas dwu ludzi, konf. 28. 2. 1938.
3. By rozwijać się duchowo, konf. 25. 4. 1937.
4. Specjalizacja i stabilizacja, konf. 9. 6. 1937.
5. Okruchy, które nie giną.
6. Żyć miłością Niepokalanej, konf. 18. 7. 1937.
7. Żyć miłością Niepokalanej, konf. 18. 7. 1937.
8. Duch modlitwy, konf. 4. 7. 1937.
9. L. do O. Prow. 8. 8. 1935.
10. L. z Szanghaju do Mugenzai no Sono, 9. 4. 1933.
11. Istota świętości, konf. 23. 6. 1936.
12. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1937.
13. L. z N-wa do Mugenzai no Sono, 28. 10. 1938.
14. Dwustronność w życiu zakonnym, konf. listopad 1938.
15. L. do rozproszonych Braci w czasie wojny, 21. 5. 1940.
16. Dwustronność w życiu zakonnym, konf. listopad 1938.
17. Wciąż walka, konf.
18. Okruchy, które nie giną.
19. We wszystkim konsekwencja, konf. maj 1939.
20. O co walczy Niepokalanów, konf. czerwiec 1935.
21. Gdzie Niepokalana przeznaczy, konf. 3. 5. 1937.
22. Maria, konf. 26. 6. 1938.

O Komunii św. i modlitwie. 104

1. L. z Japonii do N-wa, 10. 10. 1935.
2. L. z Japonii do N-wa, 14. 2. 1935.
3. Nasza taktyka, R. N. listopad 1924.
4. Tajemnica siły i potęgi, R. N. wrzesień 1925.
5. L. do O. Konst. Onoszki, 9. 4. 1933.
6. L. z Zakopanego do N-wa, 11. 10. 1937.
7. Modlitwa przede wszystkim, konf. luty 1938.

8. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.
9. Idealne narzędzie Niepokalanej, 6. 11. 1938.
10. Nasz ideał, art.
11. Modlitwa Dun Scotta, konf. 27. 6. 1936.
12. Okruchy, które nie giną.
13. Okruchy, które nie giną.
14. Modlitwa przede wszystkim, konf. luty 1938.
15. L. z Japonii do N-wa, 28. 7. 1935.
16. Duch modlitwy, konf. 4. 7. 1937.
17. L. do O. Alfonsa Kolbe, 1920
18. L. z Japonii do N-wa, 6. 10. 1931.
19. Okruchy, które nie giną.
20. O środki nadnaturalne, konf. 1937.
21. Akty strzeliste, 26. 4. 1938.
22. Ojciec nasz czy Zdrowaś Mario, konf. 27. 6. 1934.
23. Mt. ks.
24. Nasza taktyka, R. N. listopad 1924.

Pokora 109

1. Okruchy, które nie giną.
2. O pogłębienie sprawy Niepokalanej, konf. 26. 9. 1937
3. Ku przestrodze, konf. 3. 3. 1938.
4. Mimochodem.
5. O co walczy Niepokalanów, konf. czerwiec 1937.
6. Akt heroiczny a Niepokalana, konf. 26. 7. 1933.
7. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1937.

O woli 110

1. Pośredniczka łask wszystkich, konf. 30. 6. 1938.
2. Zła wola, konf.
3. Pamiętajcie, konf. 7. 1. 1939.
4. Pośredniczka łask wszystkich, konf 30. 6. 1938.

Miłość bratnia. 111

1. Okruchy, które nie giną.
2. L. do O. Floriana Koziury, 29. 3. 1934.
3. Maria, konf. 26. 6. 1938.

4. Abyśmy byli jedno, konf. Wielki Czwartek 1938.	
5. Całkowicie i zawsze, konf. 27. 3. 1938.	
6. By rozwijać się duchowo.	
7. Okruchy, które nie giną.	
8. L. z N-wa do Japonii 19. 8. 1933.	
9. Przez trzy etapy życia do Boga, konf. 28. 8. 1939.	
Dobry przykład.	112
1. Dobry przykład, konf.	
2. Maria, konf. 26. 6. 1938.	
3. L. z Japonii do N-wa, listopad 1934.	
4. O ducha nadnaturalnego, konf. styczeń 1938.	
Milczenie	113
1. Skupienie i milczenie, konf. 16. 10. 1936.	
2. O praktykę umiejętnego milczenia, konf. 17. 4. 1934.	
3. O praktykę umiejętnego, milczenia, konf. 17. 4. 1934.	
4. O praktykę umiejętnego milczenia, konf. 17. 4. 1934.	
5. O praktykę umiejętnego milczenia, konf. 17. 4. 1934.	
6. O praktykę umiejętnego milczenia, konf. 17. 4. 1934.	
7. Skupienie i milczenie, konf. 16. 10. 1936.	
8. Napelniona szklanka, konf. 2. 6. 1939.	
Pokój	114
1. Rzuty o woli Niepokalanej, konf.	
2. Okruchy, które nie giną.	
3. L. z Japonii do N-wa 18. 4. 1934.	
Wierność.	114
1. Posłuszeństwo święte, konf. marzec 1938.	
2. L. z Japonii do N-wa 10. 10. 1935.	
3. Ideał Małego Dziennika, konf. 5. 7. 1936.	
4. Okruchy, które nie giną.	
Punktualność	115
1. Pierwsza punktualność konf.	
Intencja	116
1. O tym warto pamiętać, 30. 8. 1933.	
2. Okruchy, które nie giną.	

3. Co to będzie, konf. 2. 10. 1937.

Cierpienie 116

1. Przez Niepokalaną, konf. kwiecień 1938.
2. O ducha nadnaturalnego, konf. styczeń 1938.
3. Dzień rekolekcyj miesięcznych, konf. 4. 11. 1938.
4. Mimochodem.
5. L. z Japonii do N-wa, 9. 4. 1933.
6. Mimochodem.
7. Abyśmy byli jedno, konf. Wielki Czwartek 1938.
8. Wśród różnych etapów życia zakonnego.
9. Wśród różnych etapów życia zakonnego.
10. Dlaczego dobrzy cierpią, R. N., luty 1924.
11. Wśród różnych etapów życia zakonnego, konf.
12. Militia Immaculatae, ref. 1920.
13. Z życzeń, konf. 1938.
14. Okruchy, które nie giną.
15. L. do Japonii 2. 4. 1933.
16. L. z Zakopanego do N-wa, 11. 10. 1937.
17. Okruchy, które nie giną.
18. Wśród różnych etapów życia zakonnego, konf.
19. Okruchy, które nie giną, konf.
20. Okruchy, które nie giną, konf.
21. L. z Szanghaju do Mugenzai no Sono, 9. 4. 1933.
22. Militia Immaculatae, ref. 1920.
23. Kiedyż to będzie, R. N. marzec 1932.

Pokuta. 121

1. Okruchy, które nie giną.
2. Wielki Post, R. N. 1932.
3. Okruchy, które nie giną.
4. Mt. ks.
5. Pokuta w Zakonie, konf. 11. 2. 1938.

Pokusy. 122

1. Okruchy, które nie giną.
2. O co walczy N-nów, konf. czerwiec 1935.

3. Idealne narzędzie Niepokalanej, konf. czerwiec 1935.
4. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.
5. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.
6. O cześć Matki Bożej, konf. 27. 6. 1936.
7. Okruchy, które nie giną.

Upadki 123

1. Ku przestrodze, konf. 3. 3. 1938.
2. L. do O. Floriana Koziury, 18. 1. 1932.
3. O praktykę umiejętnego milczenia, konf. 17. 4. 1934.
4. Na wzór apostołów, konf. 5. 6. 1938.
5. L. do Japonii, 9. 4. 1933.

Przestrogi i rady. 124

1. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.
2. Okruchy, które nie giną.
3. Mt. ks.
4. L. z Zakopanego do internistów w N-wie 14. 10. 1937.
5. L. do Braci rozproszonych w czasie wojny, 4. 10. 1940.
6. L. z Japonii do N-wa, 10. 10. 1935.
7. L. z Japonii do Br. W. Z., listopad 1935.
8. Przez Niepokalaną najkrótsza droga, konf. 17. 4. 1938.
9. Po coś tu przyszedł, konf. 6. 3. 1938.
10. Kamienie węgielne, konf. 1. 5. 1938.
11. Mimochoodem, listopad 1940.
- 11a. Okruchy, które nie giną.
12. Niepokalanowianin – Niepokalanej, konf. 13. 1. 1939.
13. Okruchy, które nie giną.
14. Dzień rekolekcyj miesięcznych, konf. 4. 11. 1938.
15. Wciąż walka, konf.
16. Musimy przejść do ofensywy, konf. 1938.
19. Skupienie i milczenie, konf. 16. 10. 1936.
20. Albo, albo, konf. 27. 4. 1938.
21. Hasło.
22. Nie ustawajcie, konf.
23. Okruchy, które nie giną.

24. Skupienie i milczenie, konf. 16. 10. 1936.
25. Maria, konf. 26. 6 1938.
26. Hasło.
27. Chcecie się uświęcić, konf.
28. Okruchy, które nie giną.
29. Mt. ks.

Część czwarta

MYŚLI

1. Nowa era, R. N., wrzesień 1924.
2. Gdzie szczęście, R. N., styczeń 1922.
3. Mt. ks.
4. Cel Niepokalanowian, konf. lipiec 1933.
5. Wśród różnych etapów życia zakonnego, konf.
6. W pogoni za uświęceniem własnym, konf. grudzień 1938.
7. Pałaca kwestia, R. N. sierpień 1935.
8. Jak to będzie w niebie, R. N. sierpień 1931.
9. Refleksja, konf. 1938.
10. Pośredniczka łask wszystkich i Ucieczka grzeszników, konf. 29. 5. 1933.
11. Okruchy, które nie giną.
12. Refleksja, 1937.
13. Po co i na co to wszystko, Wiad. Prow., sierpień 1933.
14. Okruchy, które nie giną.
15. Cel wspólny, konf. 9. 5. 1937.
16. Tajemnica siły i potęgi, R. N. 1923.
17. Prawda, R. N. 1940-41.
18. Pałaca kwestia, R. N. sierpień 1935.
19. Refleksja.
20. Cel Niepokalanowian, konf. lipiec 1933.
21. W Ostrej Bramie, R. N. 1923.
22. Biedni, R. N. styczeń 1926.
23. W jakim celu zebraliśmy się w N-wie, konf.
24. Pewny i jedyny warunek wykonania ślubów, konf. 2. 8. 1938.
25. Posłuszeństwo nadprzyrodzone, konf. 13. 8. 1939.

1. Któżby śmiał przypuścić, R. N. listopad 1929.

2. 8 grudnia, R. N. grudzień 1924.

3. Kiedyż to będzie, R. N. marzec 1932.

Akt poświęcenia Niepokalanej 140